

Cafer-i Sadık

Cafer-i Sadık hazretleri, Ehl-i beytten olup, on iki imamın altıncısı, Silsile-i aliyyenin dördüncüsüdür. Babası Muhammed Bâkır, dedesinin dedesi Hazret-i Ali'dir.

İlim ve fazilette zamanının bir tanesi oldu. Din bilgilerinde olduğu gibi, zamanının bütün fen ilimlerinde de söz sahibiydi. Yetiştirdiği talebeler, cebir ve kimya ilimlerinde çeşitli keşifler yapmışlar, bu ilimlerin temel sistematiğini kurmuşlardır. Fizik ve kimya ilimlerinin konusunu teşkil eden madde ve onlar üzerindeki bilgisi pek çoktu. Kimyanın babası sayılan Cabir de, Cafer-i Sadık hazretlerinin talebesidir.

İmam-ı Cafer'in en meşhur talebesi olan **İmam-ı a'zam Ebu Hanife**, Cafer-i Sadık'ın sohbetlerine iki sene devam ederek, o gizli ve açık marifet kaynağından ilim ve evliyalık yolunda çok faydalandı. İmam-ı a'zam, onun huzurunda kavuştuğu yüksek mertebeleri anlatmak için; **"O iki sene olmasaydı, Numan helak olmuştu"** buyurdu.

Hakiki İslam âlimleri, dinimizi, hiç değiştirmeden bugüne kadar ulaştırmıştır. Bu âlimlerden iman bilgilerini anlatanlara "Mütekellimin", ibadetlerin nasıl olacağını bildirenlere, "Fukaha", kalb ile yapılacak ve sakınılacak şeyleri öğreten ilme "Tasavvuf" ve bu ilmin âlimlerine de "Mutasavvifin" denildi. İşte imam-ı Cafer hazretleri, bu üçüncü ilmi anlattı.

Zamanın hükümdarı bir gece vezirine dedi ki: "Hemen git, imam-ı Cafer'i buraya getir, öldürmek istiyorum." Vezir, hükümdarı bundan vazgeçirmek için çok çalıştı ise de ikna edemedi. Mecburen çağırmaya gitti. Hükümdar da cellatlara emir verdi. "İmam-ı Cafer içeri girince, ben başımdan külahımı çıkarınca hemen başını vurun!" dedi. Bir müddet sonra, imam-ı Cafer-i Sadık hazretleri içeri girdi. Hükümdar bunu görünce, derhal ayağa kalktı. Büyük bir tevazu ile onu karşıladı. Koltuğuna oturttu, edeple karşısına diz çöküp oturdu. Cellatlar şaşırıp kaldı. Hükümdar, Hazret-i İmama, "Efendim, benden isteğiniz olursa emredin, hemen yapayım" dedi. Hükümdara "O halde lütfen beni bir daha çağırıp da ibadetten alıkoyma" buyurup, gitmek üzere ayağa kalktı. Hükümdar, izzet ve ikramla onu uğurladı. Gittikten sonra vücudunda bir titreme oldu, bayılıp düştü. Kendine gelince, veziri sordu: "Bu ne hâl?" Hükümdar; "O içeri girince, yanında bir aslan gördüm. Sanki bana "Onu incitirsen seni parçalarım" diyordu. Ne yapacağımı şaşırdım" dedi.

Buyurdu ki:

"Şunlarla beraber bulunmaktan sakın:

- 1- Yalancidan.
- 2- Cimriden.
- 3- Ahmaktan. Çünkü en çok işine yarayacağı zaman, seni bırakır.
- 4- Fasıktan yani günah işlemekten utanmayandan!"

"Bir hata işlediğiniz zaman istiğfar edin, hatada ısrar helak olmaya sebeptir. Bir kimse geçim darlığı çekiyorsa istiğfara devam etsin."

"Mihnete Őkretmeyen, nimete Őkretmez."

"Sadaka vererek rızkınızı çoğaltınız. Zekat vererek mallarınızı koruyunuz. Tasarrufa riayet eden sıkıntı çekmez. Tedbirli, düzenli yaşamak, geçimin yarısıdır. İnsanlarla iyi geçinmek, aklın yarısıdır. Musibet zamanında dizini döven, sevabından mahrum olur. "

"Őu dört Őeyin azı da çoktur: AteŐ, dűŐman, fakirlik, hastalık."

"Őu üç Őey Müslümana Őeref verir: Kendisine zulmedeni affetmek, bir Őey vermeyene iyilikte bulunmak ve kendisini aramayı, arayıp sormak."